

pro sebe vůbec vykonávati může, kdežto opce pro cizí státní občanství osoby, již opční právo buďsi podle ustanovení § 4 nepřísluší, nebo podle ustanovení § 5 odděleně od rodičů vykonáno býti nemůže, změny takové, t. j. s hlediska státu čsl. ztráty čsl. státního občanství, nepřivodí, třeba snad cizí stát, pro nějž bylo optováno, opci vzal na vědomí a tím podle svého právního řádu založil pro optanta svoje státní občanství.

V konkrétním případě popřel žal. úřad, že st-l v den provedené opce byl osobou, která podle ustanovení § 5 cit. úst. zák. samostatně, t. j. odděleně od rodičů optovati mohla. Proti tomuto názoru žal. úřadu stížnost námitek nevznáší a může proto z názoru tohoto vycházeti i nss. Byl-li však st-l osobou, již podle ustanovení § 5 cit. úst. zák. opční právo nepříslušelo, pokud se týče jí samostatně vykonáno býti nemohlo, pak nebyla jeho opce pro stát maďarský opcí řádně vykonanou a nemohla pak též v jeho státním občanství přivoditi změny, o nichž se zmiňuje § 6 cit. úst. zák., t. j. nepřestal jí býti st-l státním občanem čsl., třeba snad stát maďarský st-lovu opci vzal na vědomí a tím s hlediska svého právního řádu založil pro st-le státní občanství maďarské.

Vyslovil-li proto žal. úřad, že st-le dále považuje za čsl. stát. občana, nelze ve výroku tom shledati s hledisek stížností uplatňovaných vytýkané nezákonnosti.

#### Č. 8242.

#### **Stavební právo: O určení stavební čáry pro hrazení při ulici.**

(Nález ze dne 20. listopadu 1929 č. 20.624.)

**V ě c:** Ing. Eduard S. a spol. v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za súč. obec T. a okres T.-ský adv. Dr. Leopold Schürer z Prahy) o zřízení hrazení.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Nař. rozhodnutím z 30. května 1928 zamítl zsv v Praze odvolání st-lů proti tomu, že jim nebylo dáno stav. povolení, aby mohli zřídití hrazení na opěrné zdi, již st-lé svého času postavili při samé hranici svého pozemku a R.-cké okr. silnici na základě povolení k postavení obytného domu na parc. č. . . . v T. V důvodech svého rozhodnutí uvedl zsv, že požadavek nižších stolic, aby st-lé ustoupili s hrazením za mezní čáry svého pozemku, nemá sice opory v předpisech o stav. čáře, ježto při hrazení nevyžaduje se předchozího určení stav. čáry a nelze proto také žádati, aby stavebník ustoupil s hrazením za mezní čáry svého pozemku, že však v daném případě požadavek ten je odůvodněn jednak tím, že stavebníku byla již při postavení vily uložena povinnost ustoupiti s hrazením do stav. čáry, která bude, až poměry komunikační si ji vynutí, stanovena podle uvážení obce, jednak tím, že §§ 22 a násl. poskytují obci expropriační právo na pozemky určené k potřebnému rozšíření ulice, kterážto potřeba byla v daném případě zjištěna.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:



Žal. zsv sice potvrdil rozhodnutí první stolice odpírající st-lkám stav. povolení ke zřízení hrazení, opustil však při tom úplně odůvodnění nižších stolic a založil své rozhodnutí na dvou zcela nových důvodech. Co se týče především odůvodnění čerpaného z předpisů §§ 22 až 24 stav. řádu, stačí poukázat k tomu, že tyto předpisy nemají co činiti s udělením stav. konsensu, nýbrž upravují pouze otázky týkající se bezplatného neb úplatného postoupení pozemků k účelům uličním, a nelze tedy vůbec v předpisech těchto hledati zákonný důvod pro odepření stav. konsensu.

Druhý důvod opírá se o výhradu, která byla připojena ke stav. konsensu z 19. září 1910 ke stavbě obytného domu a která týkala se zřízení opěrné zdi na samé hranici této parcely při okr. silnici. Výhrada ta zněla takto: »Pro hrazení platí jako stav. čára regulační čára R.-cké silnice . . . Poněvadž hrazení stojí přímo na hraně silničního příkopu a při jiných domech chodník zřízen nebyl, tedy upouští se prozatím od něho při této stavbě. Kdyby však v pozdější době objevila se nutnost silnici rozšířiti, chodníky položit, tedy jest ohledně toho s majitelem domu vyjednávati, a stav. úřad si pak vyhrazuje vydání další předpisy.«

Třeba textování této výhrady postrádá náležitou přesnost, přece jen lze z ní s dostatečnou jistotou seznati toto: Pro hrazení stanoví se stav. čára, čímž se zároveň hrazení ono prohlašuje za stav. objekt podléhající určení stav. čáry. Určení stav. čáry není však definitivní. Neboť upustil-li stav. úřad toliko prozatím od uložení povinnosti zříditi předepsaný chodník, a vyhradil-li si pro případ potřeby vydání v té příčině další předpisy a hledí-li se k tomu, že opěrná zeď byla zřízena těsně při hraně silničního příkopu, je z toho všeho jasno, že v případě, že se zřídí chodník, má s opěrnou zdí býti couvnuto a takto umožněno, aby provedeno bylo již tehdy zamýšlené rozšíření okr. silnice. Týž účel má i výhrada, že pro případ rozšíření silnice budou vydány bližší předpisy.

Vykládá-li se řečená výhrada podle tohoto zjevného úmyslu, jemuž beze vší pochyby bylo dobře rozuměno i tehdejším stavebníkem, pak nemůže míti výhrada ona jiného smyslu, než že stav. čára pro hrazení je pouze provisorní, a že stav. úřad vyhradil pro případ potřeby určiti stav. čáru způsobem jiným. Z toho plyne, že stavebník bude povinen novou stav. čarou se řídit, zvláště když právní moc stav. konsensu a obsažené v něm výhrady je mimo spor.

Kdyby tedy na základě uvedené výhrady byla bývala určena již nová stav. čára, pak byla by tato nová čára směrodatnou nejen pro závazek st-lů couvnouti s opěrní zdí od silnice do nové stav. čáry, nýbrž byla by závaznou i pro hrazení, které na této opěrné zdi má býti zřízeno. Leč nová stav. čára dle správních spisů dosud stanovena nebyla, neb aspoň nebyla ještě stanovena v době, kdy nař. rozhodnutí bylo vydáno. Ale pak nemůže stav. povolení ke zřízení hrazení na opěrné zdi býti odpíráno na základě svrchu uvedené výhrady obsažené v konsensu uděleném pro stavbu obytného domu. Zda bylo by snad možno odepřítí povolení stavební z jiného právního důvodu, nemohl nss, povolaný toliko k tomu, aby přezkoumal rozhodnutí správním úřadem vydané, vyšetřovati a musil proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.